

"גֹּזֵל עַל הַשֵּׁם דִּרְכָּךְ - וּבִטָּח עָלַי - וְהָיָה יַעֲשֶׂה" (תהלים לו, ה)

מוקדש לע"נ מור אבי רבי משה אלפסי בן עישה ז"ל

• מבט לחיים •

תודה רבה - thank you

האזנים לתורה כותב על הפסוק בפרשתנו (ב, ו) "אכל תשברו מאתם בכסף" - שלאחר שהקב"ה נתן לעם ישראל לראות את הטובות והנפלאות שהלכו במדבר, הם עדיין התלוננו ודיברו לשון הרע על המן. מה עשה הקב"ה? ברגע שהם התקרבו לעם שהיה מפחד להילחם בהם, ציווה מהם לקנות אוכל בתשלום ולא בחינם, כדי שיעריכו את התקופה שהיו במדבר ושהיו אוכלים ללא תשלום.

משל למה הדבר דומה? למלך שהחזיק את בנו על שולחנו ימים רבים, והבן לא הכיר בטובה זו וחשב שכך צריך להיות. פעם אמר לו המלך סע לעיר פלונית ושב שם איזה זמן במלון פלוני. והבן שאל את אביו: "וכי מה אנעשה שם?" ויען המלך ויאמר לבנו: "כי אז תדע כמה עולה יום אחד של אכילה, שתיה ולינה במלון, ותדע להוקיר את אשר אתה יושב על שולחני זמן רב.

לפי הדברים הללו, למדנו יסוד מדהים. כדי שאדם יעריך את הטובות שהוא קיבל, צריך להראות לו מה היה קורה אילו לא זה. שאדם מרגיש שחסר לו אותה טובה והיא נלקחה ממנו - או אז הוא מתחיל להבין כמה היה צריך להודות כל רגע וכל שניה על הדבר שהיה קיים, והערך של הדבר עולה בין אם הוא ירצה ובין אם לאו.

היסוד המדהים הזה - הוא לא "עוד" יסוד, אלא משהו שצריך להתבונן בו, משהו שצריך לקחת אותו לחיים.

מתי בפעם האחרונה עצרנו רגע אחד הסתכלנו על הדברים הטובים שקבלנו מבורא עולם, ואמרנו לו תודה? מתי עצרנו רגע אחד ולהעריך את המתנות הרבות והעצומות שיש לנו בחיים; את זה שאנחנו יכולים לדבר, ללכת, להזיז את הידיים והרגליים, לקנות אוכל מהמכולת?

בורא עולם נותן לנו מתנות רבות! בריאות, פרנסה, משפחה, פרנסה, שמחה ועוד רשימה של דברים מרובים ומגוונים. דבר אחד הוא מבקש מאיתנו: לעצור רגע אחד, להתבונן במה שהוא נתן, והוא נתן מספיק דברים כדי שנוכל לשבת כמה דקות ביום, ולהגיד לו מילה אחת: תודה. תודה על הבריאות, תודה על הפרנסה, תודה על המשפחה, תודה על החיים. תודה ועוד תודה.

הכוח של התודה הוא עצום ורוב! ברגע שיהודי מודה, הוא גורם לכך שהדברים הטובים שיש לו יישארו לו לנצח, מהסיבה שאין צורך לקחת לו אותם, כי הוא מעריך את מה שהוא קיבל, הוא מודה בלב שלם לבורא עולם על מה שיש לו.

הגאון הצדיק רבי חיים כהן זצ"ל ה"חלבן", כתב בספרו (אורות חיים, קלג): "הקושי בהשגת הפרנסה למחייתו יגרום לאדם להעריך את החיים עצמם". כלומר, מתוך שאדם מרגיש במשהו שהיה לו והוא נצרך לו, על ידי זה הוא לא יבוא להעריך רק את הדבר עצמו, אלא את כל חייו!

ב' נקודות חשובות שצריך לשנות אותם בחיים, לא היום לא מחר - עכשיו... והם:
א'. להודות על מה שיש, ולהעריך את הטובות שבורא עולם נותן ומעניק לנו במתנת חינוך. ב'. לא להתלונן! לדוגמה: יש לך כאבי ראש? תזכור באותו רגע שביה כמה חודשים הראש שלך לא כואב! ומי עשה את זה? בורא עולם. אז במקום לומר: "למה כואב לי הראש?", או חלילה: "אין לי כח לכאבים האלה", תזכור ותגיד בפה: אני לא כפי טובה! בורא עולם נתן לי להרגיש טוב בלי כאבי ראש במשך תקופה ארוכה, נכון שעכשיו כואב, אבל תודה על התקופה שלא היה כואב. הכאב ראש זה תחפושת! יש מישהו שמפעיל את זה מלמעלה, והוא עושה את זה כדי שתעצור רגע ותכיר טובה. הפלא המדהים הוא: שבדרך כלל הכאבים חולפים במהירות.

בורא עולם נטע את מידת הכרת הטוב בעולם לא רק בשביל לחזק את הקשר בין עם ישראל לאביהם שבשמיים. הוא נטע את המידה הזאת גם בשביל שאדם יוכל לחיות בשלום עם הסביבה שלו, לחיות בשלום עם עצמו. אדם שמכיר טובה, הוא בדרך כלל יזכור תמיד רק את הדברים הטובים מסביבו, ומשכך מידת השמחה תהיה מורגלת אצלו.

קוראים יקרים! קחו את המידה הזאת אתכם לדרך. תקבעו לכם אורח חיים של הכרת הטוב, ואמירת תודה. ותמיד תזכרו: כל עוד אתם מודים ומעריכים, הדברים הטובים לא יילקחו ממכם, כי אתם כבר למדתם להעריך אותם עוד שהם היו קיימים.

לסיום, מספרים על מן הגר"ש אלישיב זצ"ל, שסיים טיפול אצל רופא אנגלי ורצה לומר לו תודה רבה. הוא שאל את אחד ממקורביו איך אומרים "תודה רבה" באנגלית, משהשיבו לו: טנקי. הוא הגיע לרופא לחץ את ידו ואמר: "טנקי". מאוחר יותר ששאלו אותו מדוע לא אמר למישהו אחר שיודה לרופא, הסביר שהכרת הטוב צריכה להיעשות על ידי האדם עצמו ולא על ידי שליחים.

מייל המערכת

(לתגובות, הערות, הארות וסיפורים):

alon7148454@gmail.com

פלאפון: 052-7148454

פקס: 08-9941870

תפילת העורך: א. שנזכה לקדש שם שמים ולקרב יהודים לאביהם שבשמים, בגדר "דברים היוצאים מן הלב ונכנסים אל הלב". ב. שיהיה שם השם נאהב על ידינו. ג. שיהיו הדברים לחיזוק ולנחת רוח עבור בורא עולם. ד. שישלח הקב"ה ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו, ושלא תצא תקלה תחת ידינו. אכ"י.

דיון הלכתי בשולחן השבת

משולחנם של גדולי ישראל

בחיוב של 'ונשמרתם' בהפקת לקחים מאסונות

הרב יוסף אביטבול שליט"א

הנה איתא בגמ' בשבת דף ס' ע"א לא יצא איש בסנדל המסומר, ושאלה הגמ' סנדל המסומר מ"א וכו' ר"א בן אלעזר אומר במערה היו יושבין ושמעו קול מעל גבי המערה כסבורין היו שבאו עליהם אויבים דחקו זה בזה והרגו את זה יותר ממה שהרגו בהן אויבים באותה שעה אמרו אל יצא אדם בסנדל המסומר. ומבואר מזה דלמדו לתקן תקנות שלא יהיה עוד כאלה אסונות.

והכא נמי אחרי האסון הקשה באתרא קדישא מירון בל"ג בעומר לפני שנים מועטות, שנהרגו בעוונותינו הרבים ארבעים וחמשה אנשים, ועוד עשרות נפצעו, מחמת דוחס ההמון יש לתקן תקנה שלא יהיו יותר מידי אנשים במקום אחד, ושיהיה ריוח בן אחד לאחד, ושיהיו סדרנים, וכ"ז מחיוב ונשמרתם מאוד לנפשותיכם, וכ"ש עתה מה שאירע שנפלו הפראנצזסים' בהיכל בית המדרש של קרלין סטולין בגבעת זאב בירושלים עיה"ק תובב"א,

והנה בליל שב"ק פ' בהר בחוקתי שמעתי בשיעורו של מרן הגר"י זילברשטיין שליט"א שדואג כבר שבוע שלם לגבי המדרגות של בית הכנסת שהם צרות וצפופות והרי יש בבית הכנסת מאות מתפללים ויכול להיות דוחק שאנשים יפלו אחד על השני, אבל מאידך הסתפק שהרי אם יצטרך להביא מהנדס הרי יצטרך להוריד כמה ארונות ספרים, ולא יודע מה לעשות, ושאל למרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א מה לעשות שהרי יצטרכו מחמת זה להוריד כמה ארונות ספרים, ואמר שצריך להתפלל, וזה היה תשובתו, אולם זה חידוש לומר כן, שהרי אנחנו רואים מדברי הגמ' בשבת דלא מהני רק תפילה, ואולם י"ל דשאני שיכולים לתקן שירדו קצת קצת ויכולים להזהר, משא"כ האסון בהר מירון שהיה ללא שליטה.

• צידה לדרך •

יהודי יקר! הנך חלק מפאזל אחד גדול ששמו: עם ישראל. אם אתה לא היית - הפאזל לא היה שלם. אכן אתה יחיד, אבל מיוחד. תאמין בכל לב: שקודם שבאת לעולם - העולם לא היה מושלם, ואחרי שבאת - העולם לא יכול להתקיים בלעדיך! (אור השבת)

תגלגל על בורא עולם

בימים האחרונים, לצערנו הרב, בחורי ישיבות רבים קיבלו צו גיוס לביתם. חלקם התייחסו כמו שצריך, וחלקם לקחו את זה כמה צעדים קדימה וחששם בקרבם. מאמר מיוחד שיעשה סדר אחד ולתמיד

יתנהלו מולו. יש לך חשש מה יהיה איתך עם הצויו גיוס - תיקח את החשש הזה תגלגל אותו כמו גלגל, כלומר תעזוב את החשש הזה, ותשלח אותו לבורא עולם. ומכאן תהיה בטוח שהוא יעשה את זה בצורה הטובה ביותר עבורך.

בחור יקר! הרי אתה יודע בכל ליבך ובכל נפשך, שדרך התורה שבחרת בה, לכבודו של בורא עולם שדרך התורה אתה חושב, אתה רואה אותך כל רגע ורגע, הוא מתענג מהלימוד שלך, מהמעשים הטובים שלך, הוא מלווה אותך בכל מעשי ידך - ונותן לך להצליח ולקטוף פירות בעולם הזה.

אל תיתן ליצר הרע, שבא בתחפושת של 'צו גיוס', לשבור לך את האימון שבנית עם בורא עולם. "אמונה" - מלשון אימון. בכל התקופות הללו את הולך עם בורא עולם באש ובמים לומד תורה לשמה, למרות שיש סיבות ותירוצים לנתק אותך מלימוד התורה, אך אתה בוחר לבחור בבורא עולם. נראה לך שברגע שמגיע אליך 'צו גיוס' בורא עולם ישכח אותך? תתעורר!! לא ישימו לך אזיקים, לא ירדפו אחריך בשדות ובכרמים, לא יחקרו אותך במרתפים חשוכים, ולא יכו אותך במכות עד זוב דם.

אתה בחיר ליבו של מלך מלכי המלכים. אתה הכתר שבשבילי בורא עולם ברא את כל העולם הזה. מה שהוא מבקש ממך כעת, זה דבר אחד אל תחשוש שמישהו יכול לפגוע בך חלילה וחס. אתה בידיים הכי חזקות וטובות בעולם! האם יש משהו שיכול לזוז ולפגוע בך בעולם הזה - אם לא הוראה ישירה של בורא עולם?

ויותר מזה - מבטיח לך בורא עולם תגלגל עליי את החששות ואת הפחדים שלך, מה יהיה ומה יקרה, תאמין שאתה בדרך המלך, בזה שבחרת בתורה הקדושה, ולעולם לא יוכלו לגרום לך משהו - ואתה תראה שבורא עולם ישמור עליך בצורה על טבעית. ואל תגיד: ואם או אבל, או כך זה דרך העולם. כי אצל בורא עולם אין את הכללים הללו של: אם הם יבואו, ואין דרך העולם. אצלו יש את המושג שמי שמגלגל אליו את החששות שיש לו, ואומר לו: זה לא בכוחות שלי לדאוג לזה, אלא רק בידיים שלך - עשה למען תורתך. תשמור עליי שאני ישאר בחור ישיבה בלי שאף אחד יעצור אותי מלקיים את התורה, כי רק אתה יכול ואת זה אני מגלגל עליך, מנתק אותו ממני ומשאיר את זה אצלך, ואין לי מקום לחששות ולדאגות.

בחור יקר! הקב"ה צועד איתך יד ביד. אל תיתן ליצר הרע בתחפושת שנקרא 'צו גיוס' לתעתע לך את הדרך הנכונה והישרה, ויותר מזה, לגרום לך לחשוש ולהתעלם מהעובדה הזאת שאתה בחיר ליבו של מלך מלכי המלכים, שהוא עומד מאחוריך בכל רגע ורגע, גם שלמדת את הוויות אביו ורבו, וכן, גם כעת שקיבלת צו גיוס. הוא איתך תמיד בכל רגע. תסמוך עליי, הוא יסדר אותך הכי טוב בעולם.

בשעה ששורות אלה נכתבות, שורות אחרות נמחקו. השורות הקודמות היו סיפור עם מסר עם התנכס יום תשעה באב לפתחנו.

בכל דור ודור. גם בדור הזה. יש את מי שרוצה חלילה וחס לפגוע באבא שבשמיים - בתורה הקדושה, ובבניו בחירי ליבו, תלמידי הישיבות הקדושים והטהורים, אשר כל 'חטאם' היה שעשו את רצון השם - ללמוד את תורתו, ובפעולה הזאת הם בעצם מותירים את הסיבה שבורא עולם נותן לנו לשבת על האדמה הקדושה הזאת, ולקבל את הניסים והישועות שהוא מוריד לנו משמים. אילולא הם - ואבדה כל הארץ הזאת.

בכל מקום ומקום צריכים לעמוד ולזעוק: התורה הקדושה התחנני בבקשה, שרק המזימה עצמה החסרת-שכל, להחליט לנתק את תלמידי הישיבות הקדושות מהתורה הקדושה - היו לא תהיה - לא תביא חלילה קטרוג על עם ישראל. היו לא תהיה.

אך לא את אלה הדברים באנו לעורר, אלו דברים מובנים אצל כל איש בר לבב שרוח השם פועמת בקרבם. על נושא אחר באנו לדבר, לבוא לעזרת השם בגיבורים, בני החיל - תלמידי הישיבות.

בחורים רבים קבלו צווי גיוס הביתה. וחששם עולה בליבם: שמא הם יתפסו לאור יום ויגררו עם שרשראות של ברזל לתוך בתי הכלא, ומתחיל לרוץ להם בראש כל מיני מחשבות לא טובות - מה יהיה, איפה נהיה, מה יוליד יום ומה יביא לילה.

אכן, יש את הבחורים שלוקחים את זה בצורה קלילה: "שיעור כללי בכלא" וכדו'. אך יש את הזרם השני, החושש יותר בחייו, שחלילה וחס יקרה להם משהו רע בעקבות אותו צו שהגיע אליהם, בדרך כלל גם מילים של יהיה בסדר או כולם ביחד אל תדאג, לא גם לא כל כך תורם להשקט את נפשו ואת המחשבות המרדדות. ולכיוונם מכוונים השורות הבאות.

בחורים קדושים: ראשית, אכן פחד הוא דבר קיים אך חשוב להבין שהוא לא דבר אמיתי. כלומר, החששות שאתם מפתחים בראש זה לא הגיוני עד שזה לא מגיע, ובעזרת השם זה גם לא יגיע.

דוד המלך אומר בתהילים (כמו שתוכלו לראות את הפסוק מתנוסס על החלק העליון של עלון זה): "גול על השם דרכך ובטח עליו והוא יעשה". כלומר, תתפוס את הדרכים שלך - החששות שלך, תגלגל אותם לבורא עולם, תבטח בו שהוא היחיד בעולם שיכול לטפל לך בזה, ואכן אתה תראה ותיווכח לראות שהוא יעשה, הוא יקיים את הבקשה שלך.

מה הפירוש המילה תגלגל על השם? כמו שאתה לוקח גלגל, ואתה זורק אותו הלאה הוא מתגלגל ומגיע אל מקום חפצו, אבל החלק החשוב הוא - שהוא מתנתק ממך! הוא כבר לא בידיים שלך, הוא לא שייך אליך.

בצורה הזאת בדיוק, בורא עולם רוצה שבניו

הכבוד של האדם

בשבוע שעבר שאלנו מדוע אנשים עושים את מה שהם עושים, ומתנהגים כמו שהם מתנהגים? מתמודדים מול אתגרים חדשים, מהבחירות הקטנות ביותר בחיים ועד להחלטות הגדולות ביותר? מהו הכוח המניע שגורם לבני האדם לבחור במה שהם בוחרים?

והתשובה היא: כבוד עצמי

חכמי הנפש מגלים לנו שהכוח המניע של האדם הוא הכבוד, וכמו שהיה אומר הסבא מסלבודקא זצוק"ל: "אדם אינו יכול לחיות בלי כבוד. ולו יצויר שייקחו ממנו את כל כבודו הוא ימות! כי זה המזון הרוחני היחידי שיש לאדם בעולם הזה, והנשמה שהיא הכוח המניע את האדם זקוקה למזון זה (וזו הסיבה שהנשמה נקראת 'כבוד', ככתוב "למען יזמר כבוד" (תהלים ל, יג) כי זוהי המציאות הרוחנית היחידה כאן בעולם. עלי שור ח"א עמ' קיז, ח"ב עמ' רכה), ולכן אחז"ל: "לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמן, שמתוך שלא לשמן בא לשמן" (נזיר כג, ב). כי אי אפשר להתחיל עבודת ה', אם לא שיהיה תחילה שלא לשמה (ירוש חיים' להגר"ח מוואלווין).

ובאמת, זוהי גם הסיבה שאדם מוכן להתאמץ ולטרוח ימים ולילות כדי להיות עשיר, עד שיש כאלה שבחלק קטן מרכושם, יכולים הם להיות ברווח הם ובניהם עד סוף כל הדורות, ובכל זאת מדירים שינה מעיניהם ונתונים ללחצים כבדים כדי להשיג עוד מיליון ועוד מיליון. אך העניין הוא שאמנם אין להם צורך בזה, אך כבוד יש להם מזה, וכבוד הוא הכוח שמניע את האדם, כפי שכתב ה'מסילת ישרים' (פרק יא): "כללו של דבר הכבוד הוא הדוחק את לב האדם יותר מכל התשוקות וההמדות שבעולם, ולולי זה כבר היה האדם מתרצה לאכול מה שיכול... והייתה פרנסתו קלה עליו, ולא היה צריך להתייגע להעשיר כלל, אלא שלבתי ראות עצמו שפל ופחות מרעיו, מכניס עצמו בעובי הקורה הזאת, ואין קץ לכל עמלו".

הכבוד כגורם מניע

עד כמה הכבוד מניע את האדם, ניתן ללמוד מדבר פלא שאנו מוצאים בגמרא (סנהדרין כט, א). מובא שם דיון שנערך בין כמה אמוראים, כיצד משכנעים את העדים שלא להעיד עדות שקר. אמר רבי יהודה: "הכי אמרינן להו נשיאים ורוח וגשם אין, איש מתהלל במתת שקר", ופרש"י שבשביל עדי שקר אין הגשמים יורדים.

ענה לו רבא שאמירה שכזו לא תרתיע אותם, כיוון שעדי השקר הללו לא אכפת להם שלא ירדו גשמים, שכן סבורים הם: "איך שכולם יסתדרו נסתדר גם אנו"... אך הוא מביא פסוק במשלי (כה, יח) שלדעתו זה מה שרתיע אותם: "מפץ וחרב וחץ שנון איש עונה ברעהו עד שקר", דהיינו שעדי שקר גורמים לעצמם מיתה. אלא שרב אשי טוען ואומר לו שגם זה לא יפחיד אותם וימנע מהם להעיד עדות השקר, כי הם אומרים לעצמם, "בינתיים ניהנה מהכסף, ומה יהיה בהמשך?" הריחם...

והגמרא מסיקה שמה שבאמת ירתיע את העדים הוא, "דאמרינן להו סהדי שקרי - אאגוריהו זילי", ופרש"י שאומרים להם כי אלה ששכרו אותם להעיד עדות שקר בזים להם בליבם שבשביל מתת כסף הם משקרים.

ומבואר כאן דבר מדהים, שלא מועיל מה שאומרים להם שבגללם לא ירדו גשמים, וגם לא עוזר להתרות בהם שהם עלולים למות בגלל עדות השקר שמעידים, כי כנראה תאווה הבצע שלהם עולה על מה כן יעזרו? פגיעה בכבודם, כי כבוד הוא כוח המניע, ואם הם יודעים שהמעשה הזה יביא להם בוז - ההפך מהכבוד - שוב אין להם את הכוח המניע לפעול.

<< מתוך ספרו החדש של הרב, שעתידי לראות אור א"ה בקרוב >>

טרמפ של אמונה וביטחון

שהיהודי עמד תקוע בתחנה ללא תחבורה הוא נשא עיניים לשמיים והתחנן לטרמפ. שהוא הגיע הוא הבין שזה לא מדובר בנהג תמים...

בדור שלנו אנשים מחפשים סגולות, ומה הם עושים. מתקשרים למקומות מסויימים ומבקשים ברכה על פרנסה, על זיווגים והכל. לא שזה דבר לא טוב, אדרבה להחזיק את מוסדות התורה זה טוב מאוד. אבל אם יש כזה דבר שאפשר לבקש מאותו אבא למה אנו לא ממשיים את ההטבה הזאת.

בורא עולם, אבא שבשמיים, הוא אבא של כולם. אדם נקלע לצרה וצריך ישועה יכול לפנות אליו. השיחה לא עולה כסף זו שיחה חנימית, וחשוב לזכור שהיא תמיד מניבה תוצאות. זה בדוק.

שאדם מתפלל ומבקש מבורא עולם, אבא תיתן לי הוא לא רק ישלח לך את זה, הוא יבוא עד אליך וישיט לך את זה ליד. מה? כן! ככה זה עובד.

אני בטוח שאתם מודעים לכך, אבל צריך לחזק את זה כמה שיותר בתוך הראש, שכדי לקבל ישועות מאבא שבשמיים לא צריך להזיע הרבה. מספיק תפילה אחת קבלה ושינוי שיראה אהבה וקרבה לבורא עולם עשית את שלך, ובטוח שאם מגיע לך משמיים ישלחו את זה אליך, וכמו שאמרנו יותר נכון, עד אליך.

זה אחד מהמתנות שעם ישראל זכה לו בדורות האחרונים. שעל אף שהם נמצאים בגלות אבא שבשמיים לא מזניח אותם ודואג להם לכל חסרונם ולכל בקשתם. ואם כך, למה אנו עצלים. סגרו את העלון, והתפללו תפילה נרגשת לבורא עולם.

הסיפור הבא הובא במסגרת פרויקט 'הפוחת בכל יום':

עמדת ביציאה ממושב מירון וחיכיתי לטרמפ שייקח אותי לחיפה ויביא אותי אל אמי היקרה המצפה לי. היא לא חשה בטוב, וידעתי כי חיוני שאבקר אותה היום. עמדתי לקיים מצות כיבוד הורים וביקור חולים, ועל הדרך קויתי לזכות מישהו בגמילות חסדים.

מכונית מתקרבת, אני מרים את היד, המכונית נעצרת, ואז אני מגלה שבתוכה יושבים שני אנשים ללא כיפה, ובלי כל סימן זיהוי אם יהודים הם או לא. בעוד אני מתחיל להתחרט על שעצרתי אותם, שואל אותי הנהג: "לאן אתה צריך?" לחיפה, עניתי, ולכן אתם? "לרחובות".

אם ככה, המסקנה ברורה, אחכה לטרמפ אחר. לא הבנתי מדוע ממשיכים השניים לעמוד על מקומם ולדבר ביניהם. הם ליחששו מילים ומשפטים, וחששי הלך וגבר. מי יודע מה הם זוממים. בימינו אי אפשר להיות בטוחים בכלום. מספיק לך חצי דקה של דאגה כדי להעלות במוח את כל סיפורי הטרמפים בשלושת העשורים האחרונים בארץ ישראל, ולדמיין את עצמך בתוך הסיפור הבא בתור.

”
לפני כמה ימים
קניתי אוטו,
ואתה
הטרמפיסט
הראשון שפוגש
אותי. ואיפה?
כאן, במקום
שאני עמדותי
לפני כמה
שנים.

בעוד אני עסוק בדמיונות, הם עסוקים בדיון חשוב ולא ברור, ולבסוף פונה אלי הנהג: "בוא, ניקח אותך לחיפה". המבע שלו היה נדיב. הוא לא נראה כל כך רע כמו בדמיונות. דיברתי איתו עוד קצת, ביררתי במה הוא עוסק, והתברר לי מעבר לכל ספק שהנהג והנוסע, שניהם יהודים מזרע ישראל, ואפשר להכנס למכוניתם.

איזו הקלה! חשבתי אז, איזו שמחה יש לי מלפגוש יהודי. כמה נפלא להיווכח בפשטות שבה אנחנו סומכים על אחים יקרים. כמה ברור לי, שאם אמר שיקח אותי לחיפה, אז הוא אכן יקח אותי לשם. עליתי, הנהג פתח בנסיעה. הרכב נראה די חדש, ואני התרווחתי בנוחות על המושב האחורי. אחרי כמה דקות של נסיעה פותח הנהג את פיו: "אתה יודע למה החלטתי לקחת אותך לחיפה?"

- לא.
"אספר לך. לפני כמה שנים באתי כאן, לרשב" במירון, לעשות את יום כיפור. כל היום צמתי, התפללתי, ובמוצאי הצום הייתי מותש לגמרי. טעמתי משהו קל ממה שהגישו בציון, וכל מה שרציתי באותו רגע היה להגיע הביתה, וכמה שיותר מהר.

"יצאתי לטרמפיאדה, בדיוק כאן איפה שמצאתי אותך עומד, וחיכיתי לטרמפ. חיכיתי וחיכיתי, ושום אוטו לא נראה באופק. 'רבונו של עולם!' קראתי מעומק הלב. 'אתה יודע' - פונה אלי הנהג - 'אחרי יום כיפור אתה קליל כזה, מרגיש קרוב לאבא בשמים, התפילה שלך אמתית כזאת, בלי משחקים'... כן, אני יודע, אמרתי. אך לא הייתי בטוח כל כך. שום דבר איני יודע. אתה רואה יהודי פשוט, ואין לך מושג אלו עומקים בנשמה שלו.

"אז תשמע, אמרתי: 'השם, בבקשה תשלח לי אוטו. אני מוכרח לחזור הביתה. מבטיח שאם אתה שולח לי אוטו, אז כשיהיה לי אוטו משלי, הטרמפיסט הראשון שירצה לעלות, אקח אותו עד הבית שלו!'

"לפני כמה ימים קניתי אוטו, ואתה הטרמפיסט הראשון שפוגש אותי. ואיפה? כאן, במקום שאני עמדותי לפני כמה שנים. אתה צריך לחיפה, אני לרחובות, וזה אמר שאני צריך להכפיל את הדרך. לכן התדיינתי פה עם חבר שלי, אם הבטחה שלי כוללת גם מצב כזה. בסוף הגענו למסקנה שהבטחה זו הבטחה, ולא משנה לאיזה קצה עולם אתה צריך להגיע. אתה הטרמפיסט הראשון, ואתה תקבל שרות וי איי פי כמו שהבטחתי."

אכן. הנהג היקר הזה לקח אותי עד לביתה של אמי בחיפה, ועם האוטו החדש הוא עלה על המדרכה כדי להגיע הכי קרוב לפתח הבנין...

האמנתי

חיים של שמחה וסיפוק
בדרך אמונה וביטחון בקב"ה
דניאל ברם

החיים נבנים מעויות

ביום שתשלים עם הטעויות שלך, מהסיבה שזה חלק מהטוב שבך, תוכל להתעלות ולצמוח. ובעיקר: לחיות חיים מאושרים עם סיפוק

חידה: אם ביום בהיר יכניסו אתכם לחדר כשעוטים על עיניכם מפת בד ללא כל יכולת ראייה והליכה בצורה בטוחה - כיצד אתם תוכלו ללמד את עצמכם את המסלול הנכון? התשובה היא: אם תתקעו תזוזו מעט ימין. לאחר מכן תמשיכו לנסות ללכת ישר ושוב פעם אם תתקעו אתם תזוזו שמאלה, וכך כל הדרך וגם שנופלים קמים ובודקים יותר עם הרגליים. כך תראה ההתנהלות שלכם פחות או יותר לאורך כל הדרך עד שתסיימו את המבוק המאתגר.

החדר הזה הוא נמשל. המשל הוא החיים. אדם בא לעולם והוא לא לומד בדיוק את הדרך הטובה והמתאימה עבורו. משמיים העניק לנו מתנה בורא עולם, מתנה ששמה 'טעויות', וכך שאדם טועה הוא לומד להשתפר להבא ולהצליח בזה יותר. כלומר: אין לאדם כל אפשרות בעולם לדעת מה הדרך הטובה ביותר עבורו, אם הוא לא יעבור תוך כדי במסכת של טעויות, שיספרו אותו וירימו אותו, עד שהוא יקלוט את הדרך בצורה נכונה.

קורא יקר! בורא עולם מצווה אותך "לעבוד" בעולם הזה, הוא לא מבקש ממך "להצליח". מזה שבורא עולם מדגיש לנו פעם אחר פעם שכל המטרה של האדם בעולם זה "לעבוד" אותו, משמע שהשם יתברך מחפש את המאמצים והפעולות שלך, אך הוא לא מחפש את ההצלחות שלך.

בורא עולם אומר לך: אתה תעשה את שלך, בדרך שאתה בוחר. אם תצליח או לא? זה לא בידיים שלך! אני אחליט! במילים אחרות: התפקיד שלך מתחיל ונגמר בעשייה שלך.

אם כן, למה אנשים הופכים טעויות לאסון?

נאמר בקהלת (ז, כ): "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא". מברר מן הגאון רבי שמואל הלוי ואזנר זצ"ל בספרו 'דרשות שבט הלוי' (שערי תשובה, עמ' ס): עם ישראל נמצאים במדבר, מצדידיהם עוני כבוד, משמיים יורד עליהם מן, הם זוכים למיסים אדירים מול עיניהם - אבל עדיין היצר הרע הכה אותם. כמה שהם זכו לטעום את הטוב, כמה שהם עצמם היו טובים, אבל עדיין טעויות היו להם.

ומכאן זה בא ללמדנו, תדע ככל שאתה טוב ככה אתה עושה יותר טעויות, ולמה? ראשית: כי זה אומר שאתה פועל הרבה ולא יושב על מי מנוחות. שנית: זה שאתה מבין שטעית, זה הגדולה! ואם אתה משלים עם זה שזה בסדר שטעית, כי אין דבר כזה בעולם שלא טועים - כי זה טבע האדם-כל אדם, זה אומר שאתה נהיה יותר טוב בהרבה ממה שהיה לפני כן.

מהסיבה הזאת, חייבים לצאת אחרי שקראתם את הטור הנוכחי עם תובנה לחיים. שאני טועה - זה בסדר, כי אני לא אמור להיות מושלם. מושלם - זה שקר, זה קשקוש!! אין דבר בעולם שמושלם מלבד בורא עולם מלך מלכי המלכים. רק שנשלים עם החולשות שלנו, והטעויות שלנו, ונבין שרק איתם אנחנו יכולים להיות חזקים ולהיות טובים יותר - או אז נוכל גם לצמוח ולהתעלות, ולהיות שמחים ומסופקים בעזרת השם! ולכן שאתם עושים טעות - לעולם אל תכעסו על עצמכם! וכל שכן אם ראיתם מישהו אחר עושה טעות - אל תכעסו! שניכם נבראתם לא מושלמים.

ברגע שתשלים עם הטעויות שלך - אתה תהיה מנהיג!!

בחורי ישיבות? תרגישו בנוח לשאול ולדבר...
לתגובות ולשאלות בדוא"ל: alon089945291@gmail.com

לתגובות או אם יש לכם סיפור חיים לשתף אותנו - שלחו לדוא"ל: alon7148455@gmail.com

בנין של ענווה

יומא דהילולא ה-14 לגאון הצדיק רבי משה בן טוב צ"ל המכונה 'צדיק המזוזות', בנו ממשיך דרכו הגה"צ רבי שמעון שליט"א בסיפורים אודות חיי אביו הגדול

הורתו ולידתו

"חלמתי הלילה את הצדיק רבי דוד ומשה צוק"ל" אמא - איטו הייתה נרגשת במיוחד כשסיפרה לבעלה על החלום המיוחד "הוא בישר לי כי בקרוב אלד בן וביקש שאקרא לו על שמו".

בי"ז בסיוון תר"ץ בכפר תאמסינט הפציע אורו של הצדיק, למשפחת ביטון נולד בן ויקרא שמו בישראל 'משה' על שם הצדיק שלימים הוא עתיד לפרסם את שמו בכל העולם.

רבי מסעוד היה ידוע בכל אזור מגוריו כבעל חסד וכל אורח שהזדמן אל הכפר ולאחר מכן אל וואראזת מקום מגוריו ידע כי דלתו של רבי מסעוד פתוחה בפניו ככל שיחפוץ.

לא רק פשוטי העם מצאו את מקומם בביתו של רבי מסעוד, גדולי וצדיקי מרוקו היו בני בית אצל רבי מסעוד, הבבא סאלי ועוד רבים מבני משפחת אבוהצירא, כשהיו מגיעים לאזור היו מתארחים בביתו של רבי מסעוד, שכיבד אותם בכבוד מלכים כיאה לקדושי עליון אלו.

ארץ ישראל

באותם ימים החל להתגלות הכח העצום לו זכה הרב להביא מזור ותרופה לאנשים הזקוקים לכך דרך סודותיה של המזוזה

מייד לאחר נישואיו עלה הרב אל ארץ הקודש ולאחר חודשים ספורים הוא קבע את מושבו בעיר באר שבע.

החשיפה לחילוניות השולטת בארץ באותה תקופה הייתה בשיאה והרב היה מסתובב ברחבי העיר וזועק מנהמת לבו על השבת המתחללת ועל ביצור חומות הטהרה והקדושה, "כמה שאתה מרוויח בשבת אני אתן לך" היה הרב מתחייב לא פעם לנהגי מוניות שר"ל עבדו גם ביום השבת.

כבר אז החל הקשר המיוחד של הרב למצוות המזוזה, והוא היה מממן מכיסו הפרטי מזוזות מהודרות לכאלו שידם לא השיגה לקנות מזוזה לביתם.

לפרנסתו היה הרב עוסק בצורפות בחנות אותה פתח בשם 'ירושלים של זהב', אבל לאחר מספר שנים החל להתפרסם ברחבי העיר כי ברכתיו של 'רבי משה הדתי' (כך היה נקרא הרב בגלל חזונו הבולטת עם זקן ארוך ופאות) עושות פירות ואנשים החלו להגיע אל החנות מכל קצוות הארץ כדי לקבל עצה ותושיה, באותם ימים החל להתגלות הכח העצום לו זכה הרב להביא מזור ותרופה לאנשים הזקוקים לכך דרך סודותיה של המזוזה.

בעצת מורו ורבו אליו היה קשור בכל נפשו 'סידנא בבא- סאלי' החליט הרב לעזוב את העיר באר-שבע ולעלות אל עיר הקודש ירושלים.

בני, מה אני מבקש מכם?

שבורא עולם אומר: "מה אני מבקש מכם", זה במילים אחרות: בני אתם יכולים ומסוגלים לזה! ואכן אהבת חינוך זה בדינו! זה אפשרי! כיצד ניתן למרות הכל לאהוב את האחר - כן, גם שהוא שונה או שונא | שני צדדים למטבע

הנקודה הראשונה שאנו אמורים להבין, שאין באפשרותנו לשנות את העולם. כל אחד מצויים בו הרגלים שעל פיהם הוא פועל, וגם אנו - יש את ההרגלים שאנו חיים ופועלים על פיהם.

אחרי שאנו מבינים שהשינוי צריך לבוא מהצד שלנו ולא מהצד השני. אפשר לגשת לעבודה. עבודה שאם נתמיד בה, החיים של כולנו ישתנו לטובה, וגם נזכה לקיים את רצון השם. כמו שאנו מבינים שלכל מטבע יש שני צדדים. כך לכל מקרה בחיים יש שני צדדים. יש את הצד החיובי ויש את השלילי. אנחנו בוחרים מאיזה צד לראות. לפי הבחירה שלנו גם הדבר עצמו - עליו אנו מסתכלים - מפרש לנו את הבחירה.

כלומר: מישהו צעק עליך ברחוב. אתה יכול להסתכל במבט שלילי: "איזה איש רע הוא". ואתה יכול להסתכל במבט חיובי: "מסכן, בטוח שעובר עליו משהו. הוא לא סתם צועק, אני מבין אותו הוא מסכן..."

ואם אתה לא מצליח לשכנע את עצמך שעובר עליו משהו, אז הפתרון הפשוט יותר הוא לרדת לסוף דעתו של השני. נקודת ההנחה שלך היא שאין מושלם בעולם! גם אתה צעקת על אנשים במהלך החיים שלך. אז מה זה אומר עליך - שאתה אדם רע? חלילה וחס! אתה אדם טוב בטבע שלך! ומה שהיה כאן זאת נפילה רגעית, נפילה שהיא לא מסכמת את האופי שלך כלל.

אחים יקרים! המשחק הוא בראש: לא מה חבר שלך עושה, אלא איך אתה רואה את הדברים. האם אתה מסוגל להבין, שאכן לפעמים קשה לראות את הצד הטוב והחיובי, אבל - הצד הזה קיים! ואם רצון השם שנבחר לראות את הצד הטוב של השני, ובדרך זאת גם נגיע לאהוב את השני בע"ה - נעשה את זה בכל הכח.

אכן, בהתחלה זה קשה. אבל ככל שנרגיל את החשיבה ואת ההסתכלות שלנו לראות בשני רק את התכונות הטובות, זה ייהפך לנו להרגל קבוע. ויזכנו השם, שנזכה להיות אוהבים זה את זה, ושנזכה למלאות את בקשתו של בורא עולם בהידור ובשמחה.

וכעת, קוראים יקרים, מתחילה העבודה העצמית. אתם מסוגלים לזה. בהצלחה.

מובא במסכת יומא (ט, ע"ב): "עוון שנאת חינוך חמור הוא משלושה עבירות החמורות ביותר, שהם שפיכות דמים גילוי עריות עבודה זרה. ועל שלשת עבירות אלו הורו לנו רבותינו ז"ל, יהרג ואל יעבור, שהרי בית מקדש הראשון חרב בעבור שלשת עבירות אלו ונבנה לאחר שבעים שנה בלבד, ואלו בית מקדש שני חרב בעבור שנאת חינוך ולא נבנה אף שכבר עברו כאלפיים שנים וזאת כי עוון זה עדיין מצוי הוא בנינו".

מי שקורא את דברי הגמרא מבין שבורא עולם היה מוכן להרוס את בית הבחירה שלו, מהסיבה שלא היה אהבת חינוך בין בניו. ואם יש פירוד בין איש לאחיו - הקב"ה כבר לא מעוניין שיהיה את בית הבחירה שכל כולו בנוי ומושתת על המושג של אהבת חינוך.

כמו שידוע לנו אין הקב"ה דורש דברים מישראל-אלא אם הם יכולים לעמוד בכך. ובפרט מה שמגלה לנו הספר הקדוש תנא דבי אליהו (רבה, פרק כ"א): "כך אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: בני מה אני מבקש מכם? אלא שתהיו אוהבים זה לזה, ותהיו מכבדים זה את זה".

אבא שבשמיים אומר לנו בפה מלא: אני לא מבקש מכם כלום - אלא תאהבו אחד את השני. ואל תגיד: אני לא מסוגל!! - יהודי יקר, מי שברא אותך אומר לך: אתה מסוגל! אתה יכול לאהוב את השונה, אתה יכול להכיל את הדרך של האחר. כך נבראת.

ולמה באמת לא כל כך קל לאהוב את השני? התשובה היא: לא שזה קשה לך! אלא היצר הרע עובד סביב השעון כדי לשדר לך רק דבר אחד: לא כמה קשה לך לאהוב את השני! אלא כמה השני הוא לא טוב, כמה השני הוא לא מוצלח, וכמה השני לא ראוי להיות בחברתי כי אין בו דברים טובים כל כך.

וזה, רבותי, זה שורש הפירוד בעם ישראל. ההסתכלות השלילית על השני ועל מעשיו. הפרשנות הפסימית והשלילית למה שעושה השני, זה עצמו גורם ריחוק ופירוד שהוא מוביל ישירות לשנאה ופילוג.

וכעת, שאלת המיליון דולר: מה אנחנו יכולים לשנות בטבע שלנו כדי שנוכל להכיל את השני, לכבד ולהבין את השונה, וכן גם לאהוב אותו.

נצור לשונך // שומרים על הלשון - ורואים ישועות!

קבלה טובה לקראת תשעה באב: אם יש אדם שאתם רגילים חלילה לדבר עליו בצורה לא טובה, תקבלו על עצמכם לקחת רק אותו ובכל העוצמות להקפיד שלא לומר עליו דברים לא טובים, ולהיפך, להחמיא ולפרגן לו. כך עד שתתרגלו לא לדבר על אותו אדם דברים לא טובים, תעברו לאדם נוסף, וכך אט אט ישתרש בלב אדם העניין הזה של לדבר דיבורים טובים על השני.